

inden man er naaet til 65, være død adskillige, som vi ellers skulde have givet Aldersrente. Men selve det, at det er dette, som medfører Beparelser, viser dog oprigtigt talt, at Forrykningen af Alderstallet ikke er socialt forsvarlig; thi naar saa mange gaar hen og dør i Alderen mellem 60 og 65, vinder det ogsaa om, at det er mod Slutningen af deres Liv, at deres Livskraft er ved at ebbe ud, og at det derfor kan være rimeligt at skaffe den den fornødne Aldershvile. Her vil der altsaa utvivlsomt være en Beparelse, og det en stor Beparelse, som den højtærede Indenrigsminister her indkasserer for hele sit Forslag. Noget indvinder han ved de Planer, han har om, at Formue-Indtægten skal behandles paa en særlig Maade, naar der er Tale om, hvem der kan faa Aldersrente; og noget indvinder han ogsaa, hvis, hvad han haaber, de lavere Skalaer virkelig bliver bragt i Anvendelse paa en saadan Maade, at det, der faktisk udbetales, bliver et Gennemsnit af de mange Skalaer. Men hvad man slet ikke ved noget om, er Antallet af de nye Aldersrentenydere, der kommer frem ved Retsprincippets Gennemførelse. Derfor tror jeg, at det i alt Fald for Tiden ikke er meget frugtbart at tale om, hvilke absolutte Tal vi kommer til at beskæftige os med.

Jeg vil kun gøre en enkelt Betragtning overfor den almindelige Udtalelse om dette Lovforslags økonomiske Betydning, som Venstres ærede Ordfører fremsatte, idet han sagde, at man maatte ikke spænde dette Lovforslag ud over Samfundets økonomiske Bæreevne. Dette Udtryk, „at man ikke maa spænde dette Lovforslag ud over Samfundets økonomiske Bæreevne“, vil jeg gerne underkaste et Øjeblik's Undersøgelse. Hvad vil det nemlig sige? Hvad betyder det? Hvad er det, der foregaar, naar man i et Land gennemfører en saadan Ordning som Aldersrente og tilvejebringer Midler dertil gennem Beskatning? Hvad andet end dette, at nogle, som har noget mere, maa nøjes med noget mindre, for at andre, der intet har, kan faa noget? Derfor er Spørgsmaalet slet ikke, om man vil belaste Samfundets økonomiske Bæreevne ud over, hvad det formaar, men udelukkende, hvilket Mod man har med Hensyn til at tilvejebringe en socialøkonomisk Udligning i Landet. I det Omfang, hvori man har Mod til at gennemføre denne Udligning, har Landet ogsaa økonomisk Evne til at bære det.

Jeg vil nu tillade mig at haabe, at Behandlingen af dette Lovforslag, hvis Rammer ligger saa fast, at der lykkeligvis slet

ingen Strid vil blive om dem her i Tinget — jeg tror, at vi fra vor Side ikke vil have noget imod at følge nærværende Lovforslag med Hensyn til Ændringerne i den principielle Opbygning af Lovforslaget i Forhold til det tidligere —, maa føre til, at man i alle de Spørgsmaal, der kommer til at afgøre, hvad denne Lovs praktiske Udførelse kommer til at betyde, maa naa til et saadant Resultat, at Loven svarer til det, Befolkningen har ventet, naar den i disse Aar har set hen til Aldersrenten med det Haab, at den skulde betyde en faktisk Forbedring af de gamles Kaar, en virkelig Betyggelse af og Sikkerhed for Alderdommen. Hvis vi kan fylde et saadant Indhold i dette Lovforslags gode Rammer, bliver det en Lov, der vil tilvejebringe Opfyldelsen af Forventningerne. Hvis vi ikke gør det, ja, saa gennemfører vi et smukt Princip, men saa bliver Skuffelsen over dette gode Princip's Gennemførelse dobbelt smertelig i Landet.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Fru Elna Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

Elna Munch: Da et Lovforslag om Aldersrente sidst var til Behandling her i Tinget, rejste jeg det Krav, at man skulde gøre Beløbene ens for Mænd og Kvinder. Det Standpunkt vandt ikke megen Tilslutning den Gang, men jeg har ved den Lejlighed saa udførligt begrundet min Opfattelse — og jeg blev ved den store Diskussion, der den Gang blev rejst, ikke overbevist om, at jeg ikke havde Ret —, at jeg ved denne Lejlighed ikke skal komme ind paa Enkeltheder, men kun anføre, at i Lovforslaget om Invalidrenten, som for nylig har været til Behandling her i Tinget, er Forskellen mellem Understøttelser til Mænd og til Kvinder ikke opretholdt. Saa meget mere Grund mener jeg, der er til at gaa bort fra Forskellen imellem Beløbene i dette Forslag. Jeg henstiller derfor til det kommende Udvalg at tage dette Forhold under Overvejelse.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde affholdes i Morgen, Onsdag den 8. Februar, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til midlertidig Lov om Ændring i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning.